

Konfliktene ved sosialkontoret

Kilden i andre enden av røret er oppbragt: ”Jeg sitter med et anonymt brev fra ansatte i sosialtjenesten. Hvis det som står her stemmer, er det noe av det verste jeg har sett av arbeidsmiljøproblemer!”

Et halvt år senere: 13 ansatte ved sosialtjenesten har engasjert advokat med krav om at sosialsjefen, sosiallederen og en ekstern konsulent må gå umiddelbart.

1. Journalist:

Torstein Davidsen

2. Tittel på prosjektet:

Konfliktene ved sosialkontoret

3. Hvor og når publisert:

Romerikes Blad fra 1. juli 2004 og publiseres fortsatt

4. Redaksjonens adresse/telefonnummer:

Romerikes Blad
Boks 235
2001 Lillestrøm
Tlf. 63 80 50 50

5. Journalistens adresse/telefonnummer:

Torstein Davidsen
Årsveien 23 A
2007 Kjeller
Tlf. 63 80 48 98 (jobb) / 928 08 963

6. Redegjørelse for arbeidet

a) Når og hvordan arbeidet kom i gang, ideen som startet det hele

Arbeidet med denne saken startet med et tips om et anonymt brev fra *ansatte ved sosialtjenesten* vedrørende forholdene ved sosialkontoret i Lørenskog. Brevet var stilet til ordfører Åge Tovan (Ap), varaordfører Martin Bjerke (SV), politikerne i helse- og sosialutvalget og Arbeidstilsynet 1. distrikt i Lillestrøm.

Brevskriverne forteller om det de opplever som uholdbare arbeidsforhold ved sosialkontoret. De mener organisasjonen mangler planlegging og organisering, at lederstilen gjør at grupper av ansatte blir satt opp mot hverandre, at man mister fokuset på klientene og – sist, men ikke minst - at ansatte blir grovt mobbet og trakassert av ledelsen.

Et forsøk på å få i gang en diskusjon om mobbing fra ledelsen var blitt stoppet, og det var blitt nedlagt forbud mot å bruke ordet ”mobbing” ved kontoret. I motsatt fall ville den personen som brukte ordet ”gå på hue og rævva ut døra,” heter det i brevet.

Brevskriverne forteller at de gjentatte ganger har forsøkt å ta opp problemene tjenestevei, men uten at noe skjedde. I stedet skal de ha blitt møtt med munnkurv og trusler dersom de kritiserte ledelsen.

Jeg ante på dette tidspunktet ikke hvem eller hvor mange som sto bak brevet, men kilden min tok det på alvor og oppfattet det som seriøst, og slik vurderte jeg det også. Da jeg begynte å ringe rundt for å sjekke påstandene, ble denne magesfølelsen styrket. Samtlige jeg snakket med - deriblant kommunens personalsjef, hovedverneombudet, tillitsvalgte, politikere, Arbeidstilsynet og sosialsjefen selv - bekreftet hver på sin måte store deler av innholdet i brevet. Det var også nedsatt et samarbeidsforum i sakens anledning, og et skriv fra rådmannen bekreftet at de aktuelle problemstillingene var tema både i dette utvalget og i samtaler mellom rådmannen og ledelsen ved sosialtjenesten.

Noe var åpenbart alvorlig galt fatt i enheten for tiltak og sosiale tjenester, og i samråd med nyhetsredaktør Lars Lier bestemte jeg meg for å lage den første saken, basert på det anonyme brevet. Sosialsjef Kirsti M. Johannessen og personalsjef Jan-Bendix Byhring lot seg avbilde med brevet både inne på og utenfor sosialkontoret. Saken ble førstesideoppslag torsdag 1. juli under tittelen *Ansatte ved sosialkontoret ber politikerne om hjelp: ”Mobbes av ledelsen”*. Deler av innholdet i brevet ble gjengitt over to sider inni avisa, og både personalsjef, sosialsjef, hovedverneombud, hovedtillitsvalgt, sentrale politikere og Arbeidstilsynet kommenterte saken.

Henvendelser jeg fikk i dagene etter at artikkelen sto på trykk, styrket min oppfatning om at vi hadde gjort riktig ved å skrive om konfliktene, uten at dette førte noe mer på trykk i første omgang. Vi mottok også et skriv fra 19 ansatte i sosialtjenesten – hvorav kun én selv jobber på sosialkontoret, de øvrige er primært ansatt ved flyktningskontoret, i barnevernet og ved merkantil avdeling - som *ikke* kjente seg igjen i forholdene som ble beskrevet i det anonyme brevet. Sommervikar Kjersti Sandberg Eriksen laget en kort oppfølgings sak på dette i mitt fravær.

Etter den første artikkelen hadde jeg en periode på desken, med påfølgende sommerferie og noen uker som vikar for redaksjonssjef. Det gikk derfor to og en halv måned før jeg igjen hadde anledning til å jobbe med sosialkontor-saken.

b) Den sentrale problemstillingen ved starten av prosjektet

Dersom beskrivelsen av arbeidsforholdene ved sosialkontoret var riktige, hadde denne saken utvilsomt offentlighetens interesse. I tillegg til at situasjonen måtte være uholdbar for ansatte som opplevde at de ble mobbet og trakassert på jobben, måtte de indre stridighetene medføre konsekvenser på flere plan. Ikke minst: Hvordan påvirket dette de tjenestene sosialkontoret skal yte til brukerne? I brevet påpekte ansatte at konflikten førte til at de mistet fokuset på klientene. Da jeg etter hvert kom litt ”bak fasaden” på sosialkontoret, fikk jeg dette bekreftet: ”Fra å være et velfungerende sosialkontor med godt miljø og gode arbeidsforhold for noen år siden, er vi blitt en inkompetent avdeling i knestående. Både kontoret og miljøet er rasert på to år,” hevdet ansatte jeg snakket med. De mente forholdene ikke kan bli bedre så lenge dagens ledelse sitter, med henvisning til at sosialsjefen ikke er fagperson på området og fordi lederne etter deres mening ikke kan nok om hvordan sosialkontoret jobber eller lovverket de jobber etter.

De ansatte påpekte også at arbeidet i sosialtjenesten var preget av mangelfulle rutiner, manglende økonomisk styring og store overskridelser.

Alt dette var påstander vi gjerne ville ha svar på. Denne saken dreide seg åpenbart om både bruken av skattebetalernes penger, kommunens tilbud til noen av samfunnets aller svakeste og arbeidsmiljøet for de ansatte i sosialtjenesten.

c) Ble problemstillingen endret underveis?

Fokuset har i all hovedsak vært arbeidsforholdene ved sosialkontoret, konsekvensene for brukerne og den økonomiske situasjonen i sosialtjenesten. Gjennom diverse lederartikler og leserinnlegg ble saken til en viss grad satt i sammenheng med den politiske dagsorden med økt fokus på arbeidsmiljø, mobbing på arbeidsplassen og inkluderende arbeidsliv. Sosialkontor-saken ble en aktuell illustrasjon på denne debatten.

d) Organiseringen av arbeidet, metodebruk, kildebruk, problemer underveis m.v.

Etter at den første saken sto på trykk i juli, kom som nevnt ferien og flere perioder med andre arbeidsoppgaver for undertegnede del. Jeg tok først fatt på arbeidet med sosialkontor-saken igjen i midten av september. Nå hadde jeg fått kontakt med en pålitelig kilde som kjente forholdene i sosialtjenesten inngående og som var kritisk til både ledelsen og organiseringen ved sosialkontoret. Jeg møtte vedkommende ansikt til ansikt ved flere anledninger, og fikk bekreftet og utdypet innholdet i det anonyme brevet fra i sommer, samt en oppdatering av situasjonen. Det var ganske åpenbart at situasjonen var minst like ille som da brevet ble skrevet.

Etter å ha skaffet meg en oversikt over hvem som jobber ved sosialkontoret og i andre deler av sosialtjenesten, begynte jeg å ringe rundt til ansatte etter arbeidstid, slik at de skulle ha muligheten til å snakke fritt. Et ganske møysommelig kartleggingsarbeid var i gang, og i løpet av de nærmeste dagene dannet jeg meg et bilde av både konflikten og de involverte. Mens det tok to dager å få ut den første saken, jobbet jeg med oppfølgeren i nærmere to uker – dog ved

siden av andre gjøremål. Fordi ingen ansatte ønsket å stå fram, ble det viktig å kvalitetssikre saken gjennom å snakke med flest mulig. Jeg hadde vært i kontakt med totalt 14 kilder da saken *Sosialkontor nær sammenbrudd* ble slått opp på førstesida og over halvannen side inni avisa torsdag 30. september. Flere av dem hadde jeg møtt ansikt til ansikt for å forvise meg om at de var pålitelige og troverdige.

Et internt notat fra det lokale verneombudet i sosialtjenesten bekreftet en rekke av påstandene om dårlig arbeidsmiljø og manglende rutiner. Blant annet påpeker flere av de ansatte at de er klar over at noen føler seg mobbet og synes dette er forferdelig, samt at de har vært vitne til ”personangrep” fra ledelsen, også i fellesmøter.

På dette tidspunktet hadde Arbeidstilsynet allerede pålagt kommunen å levere en rapport om forholdene ved sosialkontoret. Rapporten skulle fortelle hvilke tiltak som var gjennomført og hvilke som var iverksatt for å løse konfliktene som var oppstått. Så langt hadde ikke kommunen foretatt seg stort annet enn å nedsette samarbeidsforumet som allerede var etablert da RB skrev om saken første gang. Nå tok både denne arbeidsgruppa og flere politikere til orde for å hente inn ekstern bistand for å løse konfliktene, noe sosialsjef Kirsti M. Johannessen hadde motsatt seg i helse- og sosialutvalgets møte i midten av august. Hun ville ordne opp i problemene selv.

Politikerne uttrykte også bekymring for både de ansatte ved sosialkontoret og klientene, og ordfører Åge Tovan forlangte en redegjørelse om forholdene ved sosialkontoret i etterkant at RBs oppslag. Både denne redegjørelsen og flere senere orienteringer om saken er blitt holdt bak lukkede dører.

Underveis i arbeidet var jeg blitt kjent med at en kvinnelig ansatt ved sosialkontoret var i ferd med å slutte i jobben etter å ha inngått et forlik med kommunen. Den 65 år gamle kvinnen ville i utgangspunktet stevne kommunen for mobbing og trakassering, blant annet etter en episode der hun på et morgenmøte med kollegene til stede fikk beskjed om at hun ikke lenger skulle ha jobben som gruppeleder. ”Hun ble degradert der og da, i full offentlighet. Det var direkte sjokkerende å være vitne til,” fortalte kolleger til RB. Kvinnen hadde allerede i mai sendt et brev til personalsjefen der hun fortalte om mobbingen, men fikk aldri noe svar på henvendelsen. 17. november sto hun fram i RB og fortalte at hun var blitt mobbet og trakassert på arbeidsplassen, og advokaten hennes, Thomas Rukin, bekreftet at dette var selve utgangspunktet for at hun ville stevne kommunen.

Rådmann Arne Heilemann og personalsjef Jan-Bendix Byhring benekter fortsatt dette. De hevder saken dreide seg om ”en tvist om endring av en arbeidsavtale”, og definerer ikke det kvinnen opplevde som mobbing og trakassering. Kommunelederne har hele veien stått hardt på at de ikke kjenner til at det har foregått mobbing og trakassering, slik ansatte ved sosialtjenesten hevder. På gjentatte spørsmål fra meg om hvorfor de ikke selv på noe tidspunkt har besøkt sosialkontoret og spurt ansatte direkte om dette, har svaret hele tida vært at de har valgt å overlate det til tillitsvalgte og senere den eksterne konsulenten som ble hentet inn.

I løpet av høsten kom en rapport med kraftig kritikk av sosialtjenesten fra kommunens ombud for eldre og funksjonshemmede. Han refset tjenesten for mangelfull informasjon til klientene og for at det tok svært lang tid å få utlevert dokumenter. I tillegg inneholdt rapporten et eksempel som bekreftet den manglende økonomiske styringen i sosialtjenesten: En klient

hadde gitt kommunen beskjed om at han ikke kunne benytte en hospitsplass, likevel fortsatte kommunen å leie plassen i et helt år – til en pris av 12.000 kroner måneden.

En økonomisk statusrapport som ble lagt fram på et – for en gangs skyld – åpent møte om sosialkontoret i helse- og sosialutvalget i midten av oktober, var en ytterligere bekreftelse på at økonomien var fullstendig ute av kontroll. Mens politikerne seinest i august fikk beskjed om at det lå an til et merforbruk på drøyt seks millioner kroner i enheten for tiltak og sosiale tjenester i 2004, lød anslaget nå på hele 14,6 millioner. I løpet av året ble tallet justert nok en gang, og i skrivende stund går stalltipset ut på at underskuddet i sosialtjenesten havner på rundt 10 millioner kroner.

I samme møte ble den eksterne konsulenten kommunen hadde hentet inn for å løse konfliktene ved sosialkontoret, presentert. Hallgjerd Osnes fra konsulentfirmaet Considium ba om arbeidsro til å gjøre jobben, som skulle ta et sted mellom tre og seks måneder.

Osnes overtok blant annet arbeidet med å vurdere forholdene i sosialtjenesten og utarbeide en handlingsplan med tiltak, frister og videre ansvar. Det viste seg at dette arbeidet, som opprinnelig skulle utføres av ledelsen i enhet for tiltak og sosiale tjenester, hadde stanset opp i sosialsjefens sykefravær.

De ansatte var i utgangspunktet positivt innstilt til konsulentens inntreden. Etter hvert snudde dette seg for enkelte av dem, og nå har altså 13 ansatte i sosialtjenesten stått fram internt og sagt at hun ikke har deres tillit og forlangt at hennes engasjement avsluttes snarest.

Da RB kontaktet Henning Jakhelln, professor i arbeidsrett ved Universitetet i Oslo, for å få hans vurdering av denne saken, påpekte han raskt at det er helt dødfødt med en konsulent som ikke har de ansattes tillit.

Da kommunens helsesjef Per Wium ble konstituert som sosialsjef i slutten av oktober, i Kirsti M. Johannessens sykefravær, kom den første innrømmelsen fra kommuneledelsens side om at konfliktene ved sosialkontoret gikk ut over dem som skulle ha tjenestene.

Sosialleder Mau Van Le har også vedgått at det åpenbart finnes personer som ikke får god nok hjelp til å komme seg videre i sosialhjelpskøen. Han mener konfliktene og uroen i sosialetaten er en av grunnene til at det er blitt slik, fordi denne situasjonen tar så mye energi og fokus blant de ansatte.

Etter at RB satte søkelyset på konfliktene ved sosialkontoret i juli, har det skjedd en rekke ting. I løpet av høsten ble det innført flere nye rutiner i sosialavdelingen, deriblant ukentige personalmøter, noe de ansatte hadde etterlyst i lengre tid. To gruppeledere ble ansatt i desember, i følge ledelsen for å styrke sosialkontoret faglig.

Både den konstituerte sosialsjefen og økonomisjef Bjørn Kittilsen bekreftet på tampen av året at man ikke hadde kontroll på økonomien i sosialtjenesten. Flere av politikerne i helse- og sosialutvalget påpekte at rapporteringsrutinene har vært uansvarlige, og utvalgsleder Siv Tove Engebråten (KrF) har forlangt at noe gjøres for å rette på forholdene.

Utvalget har også bedt sosialkontoret intensivere innsatsen for å gjøre minst 10 prosent av sosialklientene selvhjulpne. For ett år siden påla politikerne sosialkontoret å utarbeide månedlige rapporter om bevegelse i klientmassen. Hittil har de ikke fått en eneste slik rapport,

noe som provoserer utvalgsmedlem Aslam Ahsan (Ap) kraftig. Han har forlangt at sosialkontoret nå leverer rapportene politikerne har bedt om.

Både Arbeidstilsynet og Fylkesmannen har vært inne i denne saken. Arbeidstilsynet har to ganger i løpet av høsten pålagt kommunen å levere rapporter om hvilke tiltak som er iverksatt og hva man planlegger å gjøre videre for å løse arbeidsmiljøproblemene ved sosialkontoret. Den første er levert, den andre skal leveres innen 15. mars. Arbeidstilsynet mener kommunen så langt ikke har gjort nok for å bedre arbeidsmiljøforholdene, og har varslet et tre-dagers tilsyn ved sosialkontoret i månedsskiftet januar/februar.

Kildegrunnlaget

Totalt har jeg benyttet omlag 50 muntlige kilder – ansatte i kommunen, klienter, politikere, advokater, offentlig forvaltning (bl.a. Arbeidstilsynet, Fylkesmannen) og andre.

I tillegg har jeg brukt en rekke skriftlige kilder, deriblant kommunale sakspapirer, interne notater, regnskaps- og budsjettdokumenter, årsrapporter, dokumenter hentet fra postjournaler, stoff fra internett, lovverk, samt flere brev, mailer og sms-meldinger angående saken.

Problemer underveis

Lukkede dører: Konfliktene ved sosialkontoret har i stor grad vært behandlet bak lukkede dører fra kommunens side. Både møtene i samarbeidsforumet, sosialtjenesten og de fleste politiske møtene om saken har funnet sted uten at pressen har fått være til stede. I tillegg har kommunen vært svært tilbakeholdne med informasjon, og så å si alle opplysninger i saken har enten kommet i form av tips til avisa eller ved at jeg har gravd dem fram selv. Men ett unntak har ikke kommuneledelsen eller ledelsen i sosialetaten på noe tidspunkt selv kommet med informasjon eller gitt uttrykk for at de har villet kommentere noe av det jeg har skrevet om saken. Kommunen har heller ikke på noe tidspunkt gjort avisa oppmerksom på utviklingen i saken, for eksempel da rapportene til Arbeidstilsynet og Fylkesmannen ble sendt.

Etikk og menneskelige hensyn: Vi har hele tiden vært bevisste på den belastningen det har medført for ledelsen i sosialtjenesten å bli framstilt som mobbere og dårlige ledere i distriktets største avis. Vi har holdt igjen i bruken av bilder både av sosialsjefen og sosiallederen i forhold til dette. Tore Tønne-saken har ligget i bakhodet underveis i arbeidet med saken. Da Kirsti M. Johannessen var sykmeldt fra begynnelsen av oktober 2004 til første uka i januar 2005, tok vi ikke kontakt med henne i det hele tatt, men forholdt oss til personalsjefen, rådmannen og helsesjefen, som etter hvert ble konstituert i hennes sted. Saken har så langt gitt flere førstesideoppslag, men kun to ganger har vi brukt bilde av sosialsjefen på førstesida: I den artikkelen som startet det hele, saken om ”mobbebrevet” – der Johannessen og Byhring frivillig stilte til fotografering - og i forbindelse med et lukket møte i formannskapet, der sosialsjefen orienterte politikerne om situasjonen.

Anonyme kilder: Det har vært helt nødvendig å bruke anonyme kilder for å kunne skrive flere av disse sakene, særlig de første artiklene. Ansatte i sosialtjenesten har ikke ønsket å stå fram med navn eller bilde i frykt for å miste jobbene.

Bruken av anonyme kilder har hele tida vært nøye gjennomtenkt og diskutert med redaksjonsledelsen. Nettopp fordi flere av sakene er basert på anonymitet, har jeg brukt mye tid på å snakke med mange kilder for å få et riktigst mulig bilde av situasjonen. Av samme grunn har jeg som tidligere nevnt også valgt å møte flere av kildene ansikt til ansikt.

Diskusjoner underveis med redaksjonssjef Markus Moe og nyhetsredaktør Lars Lier har ført til mange nyttige innspill og spørsmål som ofte har gjort at jeg har gått enda en runde med både meg selv, kildene og sakene jeg til en hver tid har jobbet med.

7. Hvor mye arbeidstid og eventuell fritid er brukt på prosjektet?

Arbeidet med sosialkontor-saken har hatt høy prioritet og tatt mye tid, men det har likevel hele veien foregått parallelt med produksjon av stoff til både faste lokalsider og fellessider, kvelds- og helgevaktturnus, vakter på desken, samt kortere og lengre perioder som vikar for redaksjonssjefen på bykontoret. Jeg har hatt en lang rekke samtaler på min egen fritid med kilder som ikke har ønsket å stå fram i avisa, men i all hovedsak har arbeidet foregått innenfor rammene av en – riktignok ofte utvidet – arbeidsdag. Det er likevel ikke til å legge skjul på at dette er en sak jeg har hatt i bakhodet både i og utenom arbeidstid fra første stund.

Etter et raskt overslag, vil jeg anslå at jeg hittil har brukt rundt 30 hele arbeidsdager på sakene om sosialkontoret.

Jeg har hatt et nært samarbeid med min redaksjonssjef, Markus Moe, som i stor grad har fungert som coach underveis. Jeg har også hatt flere samtaler med både nyhetsredaktør, politisk redaktør og vaktsjefer om saken.

Det er i tillegg skrevet flere lederartikler om saken fra politisk avdeling.

8. Spesielle erfaringer.

”Ingen kommentar”: Kirsti M. Johannessen har ikke villet kommentere forholdene ved sosialkontoret overhodet etter at den første artikkelen sto på trykk. For å få tilsvar fra kommunen har jeg derfor i stor grad kontaktet personalsjef Jan-Bendix Byhring og etter hvert kommunens helsesjef Per Wium, som fra slutten av oktober og ut året var konstituert som sosialsjef i Johannessens sykefravær. Jeg har flere ganger underveis oppfordret Kirsti M. Johannessen til å komme med sin versjon av saken, og understreket at våre spalter er åpne dersom hun skulle ønske å komme til orde. Hun har så langt gitt uttrykk for at dette kan bli aktuelt ”når den endelige rapporten om saken foreligger.”

Forholdet til aktørene: Jeg har fått tilbakemeldinger fra flere sentrale kilder på begge sider i saken om at de føler seg korrekt gjengitt i artiklene, selv om mange av dem selvfølgelig helst skulle vært saken foruten. Bare unntaksvis har intervjuobjekter bedt om å få lese gjennom sine egne sitater, og jeg har ikke fått tilbakemeldinger etterpå om at det som har stått på trykk har vært feil.

Holder det nå? Vi har underveis hatt en løpende vurdering av vårt eget fokus på denne saken. Den har hatt høy prioritet, men samtidig har det vært viktig å ikke overdrive.

Arbeidsmetodene: For egen del må jeg innrømme at dette har vært en særdeles tung sak å følge alene. Det ideelle ville nok vært om vi hadde vært to journalister som hadde noenlunde samme kildegrunnlag og kjente saken like godt, både for å kunne dra lasset sammen og for å kunne holde en kontinuitet i forhold fridager, ved sykdom osv.

Fordi denne saken er både tung og omfattende, har det vært viktig å jobbe systematisk. Noe av det første jeg gjorde, var å lage et oversiktlig kilderegister. Jeg har også tatt vare på absolutt alle notater, dokumenter og utklipp underveis – ikke minst med tanke på at det kan bli aktuelt å dokumentere framgangsmåten i en eventuell framtidig rettssak.

Oppsummering, status og konsekvenser av omtalen i RB

Arbeidstilsynet har to ganger pålagt kommunen å levere rapporter om sosialkontor-saken. Den første er allerede levert, den andre skal være tilsynet i hende innen 15. mars.

Fylkesmannen har bedt om en rapport i forhold til konsekvensene for brukerne av sosialtjenesten. Denne er levert.

De ansattes bekymring for arbeidsmiljøet og kritikken av ledelsen ved sosialkontoret er per dags dato konkretisert gjennom at 13 av de ansatte i sosialtjenesten har engasjert advokatene Gunhild Lærum og Gard A. Lier i Lillestrøm og truet med å gå til sak mot kommunen dersom sosialsjef Kirsti M. Johannessen og sosialleder Mau Van Le ikke fratrer sine nåværende stillinger. De 13 har også krevet at Arbeidstilsynet kommer på banen fysisk og at oppdraget til eksterne konsulenten som er hyret inn for å løse konfliktene, opphører umiddelbart. Når dette skrives, ligger det an til et møte mellom advokatene til de ansatte og kommunen og deres advokat i saken, Harald Stabell. Kommuneledelsen og politikerne har sagt at de er innstilt på å styre unna en rettssak.

Arbeidet til den eksterne konsulenten Hallgjerd Osnes pågår fortsatt, og både politikerne og kommuneledelsen er innstilt på at hun skal gjøre ferdig og levere den bestilte rapporten om forholdene på bakgrunn av den informasjonen hun har hentet inn de siste månedene.

Arbeidstilsynet har tatt kravet fra ansatte om å komme fysisk på banen på alvor. De har varslet et tre-dagers tilsyn ved sosialkontoret i månedsskiftet januar/februar.

I tillegg er en handlingsplan for arbeidsmiljøet ved sosialtjenesten under utarbeidelse, og det er tidligere sagt at denne skulle legges fram for ansatte i midten av januar.

9. Sted og dato/underskrift.

Lillestrøm, 19. januar 2005,

Torstein Davidsen

Vedlegg:

(De vedlagte lederartiklene er det ikke jeg som har skrevet. Jeg har tatt dem med for å gi et totalbilde av hvordan denne saken er håndtert redaksjonelt. Jeg har av samme grunn også lagt ved sakene som er publisert så langt i 2005.)

1.7.04:

*Førstesideoppslag: Ansatte ved sosialkontoret ber politikere om hjelp: ”Mobbes av ledelsen”
Side 8-9: Brev fra ansatte om arbeidsforholdene ved sosialkontoret: ”Mobbing, trusler og trakassering” /
Hovedverneombudet: Dette er bare trist / Sosialsjefen: Har ikke tenkt å endre kursen / Politikerne vil følge saken /
Arbeidstilsynet vil se an saken*

16.7.04:

Leder: Jobbmobbing på helsa løs

23.7.04:

Side 6: Ansatte avviser klage (skrevet av Kjersti Sandberg Eriksen i mitt feriefravær)

30.9.04:

*Førstesideoppslag: Sosialkontor nær sammenbrudd
Side 18-19: Sosialkontor på bristepunktet / Sosialsjefen: Ingen kommentar / Arbeidstilsynet krever rapport*

1.10.04:

Side 4-5: Ber om krisehjelp utenfra / ... men sosialsjefen ville ordne opp selv / - Stå fram! / Ansatte skuffet

2.10.04:

*Side 6-7: Tovan krever orientering
Leder: Trenger hjelp*

6.10.04:

*Førstesidehenvisning: Ville ta ut stevning – fikk sluttpakke
Side 8-9: Ville stevne kommunen – fikk sluttpakke*

7.10.04:

*Førstesidehenvisning: Lukket døra og snakket
Side 20: Ordføreren etter lukket møte om situasjonen ved sosialkontoret: - Vi har full tillit*

13.10.04:

*Førstesideoppslag: Ubrukt hospitsplass ble pengesluk
Side 10-11: Ombud refser sosialtjenesten / I ett år leide kommunen hospitsplass til en klient som hadde gitt beskjed om at han ikke kunne benytte plassen. Pris: 144.000 kr / Innrømmer at fristene ikke alltid overholdes /
Ny orientering til politikere*

15.10.04:

Side 6: Pengene renner ut / Ber om arbeidsro

4.11.04:

Side 6-7: Tror ikke på trakassering / Har stor tro på konsulenten

8.11.04:

Leder: Konfliktene ved sosialkontoret

13.11.04:

Side 6: Helsesjefen inn som sosialsjef

15.11.04:

Side 4: Fortvilt pårørende får ikke svar fra sosialkontoret: Fikk takk fra helseministeren

17.11.04:

Førstesidehenvisning: - Ble mobbet på sosialkontoret

*Side 8-9: Tidligere ansatte ved sosialkontoret snakker ut: - Ble mobbet og trakassert / - Dette er ikke mobbing
Leder: Tale er gull*

18.11.04:

Side 24-25: Får kritikk fra politikerne / - Kritikkverdig / - Ikke akseptabelt / - Burde grepet inn før

30.11.04:

Side 16: Fylkesmannen vil ha redegjørelse

8.12.04:

Side 22: Vil styrke sosialkontoret faglig

9.12.04:

Side 22-23: Mot underskudd på 10 millioner i sosialtjenesten: Har ikke kontroll på økonomien

23.12.04:

Side 18-19: Arbeidstilsynet ikke fornøyd

3.1.05:

Side 6-7: Ber om økt innsats

5.1.05:

Førstesideoppslag: Ansatte tyr til advokater: Krever at sjefene fjernes

Side 8-9: Krever at sosialsjefen må gå / Sosialsjefen vil ikke kommentere kravet / - Vil vurdere henvendelsen

6.1.05:

Side 18-19: Tovan vil helst unngå rettsak / - Dødfødt med en konsulent uten de ansattes tillit

12.1.05:

Leder: Kommunen må konkludere

13.1.05:

Side 18-19: Nå kommer Arbeidstilsynet